

ФУРАЖИ И ФУРАЖНИ ДОБАВКИ

Указания относно безопасността на служителите (работници) участващи в производство на фуражи с добавки
EFSA Journal 2012;10(1):2539

РЕЗЮМЕ

Този документ дава насоки за това как да се извършат проучвания по отношение на безопасността на служителите (работниците), участващи в производство на фуражи. Това са лица, които могат да бъдат изложени на въздействието на фуражната добавката по време на работа, когато я добавят в премикси или фуражи. Оценка на риска за служителите/работниците трябва да се основава на токсикологични изследвания, свързани с естеството на самата добавка. Опитът и установените практики в заводите или от производителите на фуражи са важен източник на информация при оценката на риска за служителите/работниците по отношение на излагането им на въздействието на фуражните добавки.

1. Токсикологична оценка на риска по отношение на безопасността.

Рисковете следва да бъдат оценявани в серия от изследвания с използване на фуражните добавки във всички техни форми и на крайния продукт, за който е подадено заявление. Всички налични токсикологични данни трябва да се използват за оценка на потенциалната системна токсичност на съответната фуражна добавка. Всички те трябва да бъдат оценени, при необходимост, чрез преки измервания и специфични проучвания. Препоръчва се, когато е възможно да се изследва *in vitro*. В случай на *in vivo* проучвания, следва да спазват Регламент (ЕО) № 1272/2008.

1.1. Ефекти върху дихателната система.

До момента няма разработени стандартизирани методи за респираторна чувствителност. Ако за продуктът е доказано, че е дразнещ кожата, след това се приема при липса на друга информация, като

предохранителна мярка, че също е и респираторен дразнител. Ако продуктът е с белтъчен произход очаква се също да се прояви като респираторен дразнител.

Размерът на частиците при запрашване трябва да се измерва със средства за лазерна дифракция. Степента на запрашване се измерва с признати методи (като например, Stauber-Heubach, EN 150 51) изразен в mg/m^3 .

Фуражи, които съдържат добавки от ензими или микроорганизми могат да създадат предпоставка за възникване на опасност от повишена чувствителност на служителите спрямо тях. При оценката риска по отношение на инхалаторната токсичност върху служителите при вдишване на прах съдържащ фуражни добавки, различни от ензимните или микроорганизмите се вземат в предвид потенциала на обезпрашаване, размера на праховите частици и концентрацията на активните вещества в праховата фракция.

За оценката риска по отношение на добавки, които причиняват сериозни нежелани ефекти върху експозиция на служителите (работници) при ниски нива се изискват данни за разпределението и размера на частиците, съдържанието на активното вещество(а) в прахта и потенциала на запрашаване.

Методите за проучванията на инхалаторна токсичност трябва да се съобразят с насоките на OECD (OECD - методи за тестване на химични вещества и оценка на потенциалните им ефекти върху човешкото здраве и околната среда) - 403 (остра токсичност при вдишване), 412 (повтаряща се токсична доза при вдишване: 28-дневно или 14-дневно изследване) и 413 (субхронична инхалационна токсичност: 90-дневно проучване).

1.2. Ефекти върху очите и кожата.

Тестовите за дразнене на кожата и очите и степента на чувствителност на кожата трябва да се извършва с помощта на фуражната добавката в съответната ѝ форма. Протоколите за тези изследвания трябва да се съобразят с насоките на OECD 404 (дразнители върху кожата), 439 (при повърхностно дразнене на кожата), 430 (при цялостно дразнене на кожата: прилагане на електрически тест Resistance (TER)), 431 (in vitro разяждане на кожата), 405 (очно дразнене), 437 (помътняване на роговицата на очите по говедата и тест за пропускливост), 406 (чувствителност на кожата) и 429 (чувствителност на кожата– с анализ на периферните лимфни възли).

Изследванията за дразнене на кожата и на лигавиците (например на очите) трябва да се вземат под внимание дори и в случай, че резултатите са отрицателни. Трябва да са вземат под внимание и данните от условията при дразнене или повишена чувствителност от познати вече ситуации.

Проучванията върху дермална токсичност трябва да се съобразява с насоките на OECD 402 (остра дермална токсичност).

1.3. Системната токсичност.

При оценка на системната токсичност трябва да се използват всички налични данни за токсичност, включително тези, които отговарят за безопасността на потребителите (като мутагенност, канцерогенност, репродуктивно тестване и метаболитно тестване).

1.4. Оценка на експозицията

Необходима е информация за действието на фуражната добавка, като се вземат в предвид всички пътища на влизането ѝ в организма (чрез вдишване, през кожата или чрез поглъщане) и въздействието ѝ върху експозицията на служителите/работниците. Тази информация трябва да включва концентрацията на фуражната добавка във въздуха, степента на кожното замърсяване и степента на поглъщането.

2. Мерки за контрол на експозиция

Използвайки информацията от токсикологичната оценка на експозицията в заключение трябва да се спомене, че е необходимо да се следят параметрите с повишен риск за здравето на служителите/работниците, а именно вдишвания въздух, дразнене (кожа и лигавица), проява на повишена чувствителност или системна токсичност. Да се прилагат и въведат предпазни мерки, които да имат за цел да намалят или премахнат въздействието на фуражната добавка върху служителите/работниците.

Всички мерки, които се използват за минимизиране на въздействието на фуражната добавка върху експозицията по отношение на служителите, трябва да бъдат документирани. Използването на лични предпазни средства трябва да се разглежда само като последна предпазна мярка за защита, след като са налице всички други мерки за защита.